
PODRADNIK METODYCZNY

RELIGIA 1

„JESTEŚMY BOŻĄ RODZINĄ”

PORADNIK METODYCZNY DO NAUCZANIA RELIGII RZYMSKOKATOLICKIEJ WEDŁUG
PODRĘCZNIKA „**JESTEŚMY BOŻĄ RODZINĄ**” NR WK/1-4/2021/1

DLA KLASY I SZKOŁY PODSTAWOWEJ ZGODNEGO Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ
KATECHEZY KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO W POLSCE

ORAZ PROGRAMEM NAUCZANIA „**PAN JEZUS PRZYCHODZI DO MNIE**” NR WK/1-
4/2021

BÓG NASZYM OJCEM

I

1. NA KATECHEZIE SPOTYKAM SIĘ Z BOGIEM I INNYMI LUDŹMI

Podstawa programowa

Uczeń:

A.1.1. wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Boga;

A.1.a. interesuje się i zachwyca odkrywaną rzeczywistością;

E.3.1. opisuje, czym jest wspólnota szkolna;

E.3.2. wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole;

E.3.a. przestrzega zasad obowiązujących w szkole.

Cel katechetyczny:

- uczeń wiedząc, czym jest lekcja religii, chce w niej uczestniczyć, poznawać Jezusa i spotykać się z Nim na katechezie.

Cele szczegółowe:

- uczeń wie, że katecheza jest lekcją w szkole, podczas której może spotkać się z Panem Jezusem;

- uczeń potrafi wymienić miejsca spotkania Pana Jezusa i wskazać osoby, które mogą mu pomóc w poznawaniu Pana Jezusa;

- uczeń zna podstawowe pozdrowienia chrześcijańskie.

Postawy:

- uczeń wyraża radość z możliwości spotykania się z Panem Jezusem;

- uczeń pragnie słuchać i poznawać Pana Jezusa wraz z innymi;

- uczeń chce przebywać w miejscach, w których może spotkać Pana Jezusa.

Metody pracy:

rozmowa kierowana, zabawa aktywizująca „Miejsce obok mnie jest puste”, piosenka.

Środki dydaktyczne:

duża ilustracja lub figura Pana Jezusa, zdjęcia lub ilustracja kościoła, kapłana, siostry zakonnej itp.

1. Wprowadzenie:

- Na początku pierwszej katechezy witamy się z dziećmi i przedstawiamy im się. Potem sprawdzamy obecność i ten fakt wykorzystujemy w rozmowie z uczniami, by ukierunkować ich na to, że na lekcji religii jest obecny jeszcze Ktoś, kogo dzieci

nie widzą - Pan Jezus. Efektem końcowym tego etapu lekcji jest doprowadzenie uczniów do modlitwy jako przywitania się z Panem Jezusem.

- W celu utrwalenia imion dzieci i wzbudzenia poczucia wspólnoty proponujemy uczniom zabawę:
Ustawiamy krzesła w kole w liczbie równej obecnym dzieciom wraz z katechetą, dokładamy jedno krzesło dodatkowe. Katecheta rozpoczyna: Miejsce po mojej prawej stronie jest puste i zapraszam na nie np. dziewczynkę w okularach, chłopca w niebieskim sweterku, itp. Można również na puste krzesło zapraszać dzieci po imieniu. Kolejne zaproszenia wystosowują uczniowie, którym zwolniło się miejsce z prawej strony. Po kilku rundach zatrzymujemy zabawę i stawiamy dzieciom pytania:
 - *Jak czuliście się, gdy byliście zapraszani przez kogoś?*
 - *Jak czuliście się, gdy sami mogliście zaprosić kogoś obok siebie?*
 - *W czym pomogła wam ta zabawa?*
- Po tej krótkiej rozmowie stawiamy dodatkowe krzesło do środka okręgu i pytamy:
 - *Jak myślicie, dla kogo będzie to miejsce? /dzieci podają swoje różne propozycje/*
- Po wysłuchaniu propozycji uczniów na krzesło stawiamy figurę lub obraz Pana Jezusa.
Kochane dzieci! Na lekcjach religii zawsze będzie z nami Pan Jezus, który jest Najważniejszym Nauczycielem w naszej szkole, jest także moim Nauczycielem. Myślę, że koniecznie trzeba się z Nim przywitać! Czy wiecie jak?
- Wspólnie z dziećmi wybieramy modlitwę, którą razem odmówimy.
Po modlitwie dzieci wracają do swoich ławek.

2. Rozwinięcie:

- *Już wiemy, że wraz z nami na lekcjach religii będzie Pan Jezus. To właśnie Jego będziemy chcieli poznać i coraz bardziej pokochać. Myślę, że wielu z was już dawno poznało Pana Jezusa.*
 - *Kto wam o Nim opowiadał lub czytał?*
 - *Gdzie mogliście usłyszeć o Panu Jezusie?*
 - *Gdzie możemy się z Nim spotykać?*
- Ukazanie domu rodzinnego jako pierwszego miejsca spotkania z Panem Jezusem i rodziców oraz dziadków jako tych, którzy w tym pomagają.
- Wspomnienie lekcji religii w przedszkolu jako czasu poznawania Pana Jezusa.

- Ukazanie spotkania z Panem Jezusem w kościele – można opowiedzieć o przeżyciach z niedzielnej Mszy św., Mszy na rozpoczęcie roku szkolnego z obrzędem błogosławienia tornistrów i przyborów szkolnych:
 - *Co mieliście w kościele na tej Mszy św.? Co było w tornistrach?*
 - *Dlaczego ksiądz nam pobłogosławił przybory szkolne?*

Pan Jezus, jako Najważniejszy Nauczyciel, chce nam pomagać w ciągu roku szkolnego, ale musimy pamiętać o tym, że On przy nas jest i cieszy się ze spotkania z nami.
Przekazujemy informację o Mszy św. szkolnej w parafii.
- *Pan Jezus posługuje się ludźmi, którzy będą nam pomagali Go poznać i pokochać. Jak myślicie, co to za osoby?*
Na tablicy przyczepiamy ilustracje kapłana, siostry zakonnej, katechety, biskupa. *Każdy ksiądz, siostra zakonna, katecheta chcą Wam pomóc w poznaniu Pana Jezusa. Jest bardzo ważne, byśmy umieli przywitać się z nimi lub pozdrowić ich po chrześcijańsku i dlatego teraz je poznamy:*
Wprowadzamy pozdrowienia i w miarę możliwości staramy się je w parach z uczniami przećwiczyć:
Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus, Szczęść Boże, Z Panem Bogiem.
Podkreślamy, że księdza czy siostrę zakonną witamy zawsze chrześcijańskim pozdrowieniem, bo już ich strój informuje nas, że są to osoby wierzące w Jezusa. Jednak pozdrowienia chrześcijańskie nie są zarezerwowane tylko dla nich. Pytamy dzieci, czy może w ich domach, rodzinach używa się na powitanie lub pożegnanie pozdrowień chrześcijańskich.
- *Abyśmy zawsze je pamiętali, są one również w naszym podręczniku.*
Omawiamy z dziećmi podręcznik, symbole w nim zawarte (legenda), ustalamy zasady pracy. Utrwalamy pozdrowienia chrześcijańskie i odnajdujemy je w podręczniku.
- Rozwiązujemy zadanie w podręczniku – kolorujemy ludzi, których pozdrawiamy po chrześcijańsku i docieramy do nich labiryntem.

3. Zakończenie:

- Podsumowanie:
Dlaczego Pan Jezus cieszy się ze spotkania z nami?
Pan Jezus kocha każdego z nas i dlatego my z radością chcemy się z Nim spotykać.
Naszą radość oznaczają emotikonki w podręczniku – uczniowie wykonują szlaczek.
- Modlitwa z podręcznika dziecka, którą uczniowie powtarzają.
- Piosenka: *Dobrze, że jesteś!*

Dobrze, że jesteś 3x

*Co by to było, gdyby Cię nie było?
Co by to było?
Dobrze, że jesteś 3x*

2. POZDRAWIAM PANA BOGA ZNAKIEM KRZYŻA

Podstawa programowa

Uczeń:

B.2.2. wyjaśnia znaczenie podstawowych gestów, znaków i symboli religijnych;

D.1.1. wyjaśnia czym jest modlitwa;

D.1.a. wyraża potrzebę modlitwy.

Cel katechetyczny:

- uczeń potrafi przeżegnać się znakiem krzyża i czci krzyż jako znak naszej wiary i miłości Boga do człowieka.

Cele szczegółowe:

- uczeń wie, że znak krzyża rozpoczyna i kończy modlitwę;

- uczeń potrafi wymienić miejsca, gdzie może napotkać krzyż, wie, jak się przy nim zachować i wskazuje sytuacje, kiedy powinien zrobić znak krzyża;

- uczeń potrafi prawidłowo wykonać znak krzyża.

Postawy:

- uczeń wyraża wdzięczność Panu Jezusowi za znak Jego miłości do człowieka;

- uczeń chce czcić krzyż jako znak naszej wiary.

Metody pracy:

opowiadanie, rozmowa kierowana, ćwiczenia praktyczne.

Środki dydaktyczne:

różne krzyże i krzyżyki bądź ich ilustracje.

1. Wprowadzenie:

- Modlitwa wybrana razem z dziećmi.
 - Powtórzenie wiadomości z poprzedniej:
 - *Gdzie możemy spotkać Pana Jezusa?*
 - *Gdzie możemy Go lepiej poznać?*
 - *Kto nam w tym będzie pomagał?*
- Powtórzenie pozdrowień chrześcijańskich:
- *A jak witamy się z Panem Jezusem – naszym Najważniejszym Nauczycielem?*
 - *Od czego rozpoczynamy modlitwę?*

- *Dziś na katechezie dowiedziecie się, dlaczego krzyż jest dla nas bardzo ważnym znakiem. Posłuchajcie opowiadania:*

Ania tego dnia szybko i radośnie wracała ze szkoły, gdyż już od niedzieli wiedziała, że na czwartek po obiedzie zostali zaproszeni do cioci Basi i wujka Janka na pierwsze odwiedziny w ich nowym domu. Ania doskonale pamiętała ich ślub i zabawę weselną, na której tańczyła ze swoim dziadkiem Pawłem i świetnie bawiła się z kuzynami. Wiedziała też, że ciocia i wujek zaraz po ślubie rozpoczęli budowę nowego domu w miejscowości leżącej niedaleko nich. Po powrocie ze szkoły Ania bez grymaszenia zjadła obiad, pięknie się ubrała i już miała wskakiwać do auta, gdy... nagle coś jej się przypomniało:

- Nie ruszaj tato, zapomniałam zabrać bardzo ważną rzecz – przecież przygotowałam prezent dla cioci i wujka!

Szybko wysiadła z samochodu i pobiegła do swojego pokoju, zanim mama zdążyła zamknąć drzwi. Wróciła do samochodu z pięknie zapakowanym pudełkiem, do którego na złotej kokardzie przyczepione było duże serce.

- Cóż to za prezent kryje się w twoim pięknym pudełku? – zapytał tata.

- To niespodzianka, tato – odpowiedziała Ania. Mogę zdradzić ci tylko tyle, że to znak największej miłości na świecie – dodała z tajemniczą minką.

Podróż do cioci i wujka minęła szybko i radośnie, tata zatrzymał się tylko przy pobliskiej kwiaciarni, gdyż mama chciała kupić kwiaty dla cioci. Ania nie mogła doczekać się już, by zobaczyć ich nowy dom. W końcu dotarli, a ich oczom ukazał się piękny widok małego białego domku z pięknym ogrodem. Gdy tylko wjechali do bramy, ciocia Basia wybiegła na powitanie, a wujek Janek stał w drzwiach czekając na gości. Przywitali się radośnie i bardzo serdecznie, po czym wujek zaprosił ich do środka. W domu pachniało nowością, Ania z rodzicami szła krok w krok tam, gdzie prowadzili wujek z ciocią i z zachwytem podziwiała każdy pokój.

W końcu doszli do salonu, gdzie czekał na nich pyszny tort upieczony przez ciocię.

- Zapraszamy do stołu – powiedziała ciocia Basia.

Zanim jednak usiedli, mama Ani wręczyła kwiaty cioci, mówiąc:

- Życzę wam, byście zawsze byli w tym domu bardzo szczęśliwi!

A potem zwracając się do córki powiedziała:

- Aniu, teraz kolej na Twój prezent.

Ania, wyciągając swoje piękne pudełko z niespodzianką, podeszła do cioci i wujka mówiąc:

- A ja wam życzę, żebyście się zawsze bardzo kochali i niech mój prezent przypomina wam o największej miłości na świecie.

Ciocia i wujek popatrzyli na siebie z zaciekawieniem i od razu zabrali się do odpakowywania prezentu dziewczynki. Kiedy tylko otworzyli pudełko, ich oczom ukazał się piękny drewniany krzyż, a na nim Pan Jezus.

- Sama wybrałam go dla was w sklepie – powiedziała Ania, bo tak bardzo was kocham, jak Pan Jezus kocha nas. Po czym mocno przytuliła się do cioci i wujka. Oczy wszystkich zaszklily się ze wzruszenia, a wujek patrząc na ciocię odrzekł:
- Basiu, powiesimy go tu w salonie, na ścianie nad stołem, na honorowym miejscu. I kiedy wypili kawę wujek Janek przyniósł odpowiedni sprzęt i w obecności Ani i jej rodziców zawiesił krzyż na ścianie.

- Pytania do opowiadania:
 - *Gdzie była zaproszona Ania z rodzicami?*
 - *Jaki prezent zabrała mama?*
 - *Co spakowała Ania?*
 - *Co przypięła do kokardy?*
 - *Jak nazwała swoją niespodziankę?*
 - *Dlaczego taki prezent dała cioci i wujkowi?*

2. Rozwinięcie:

- Ukazanie krzyża jako znaku miłości Pana Jezusa do nas: rysujemy belkę pionową na tablicy tłumacząc, że symbolizuje złączenie nas i naszego serca z niebem, a belka pozioma oznacza łączność ludzi między sobą i wyciągnięte ręce Pana Jezusa na krzyżu. Jeżeli mamy, to w tym momencie można zademonstrować różne krzyże i krzyżyki przyniesione na katechezę.
- W rozmowie z dziećmi wspólnie próbujemy wymienić jak najwięcej miejsc, gdzie można spotkać krzyż, niektóre z nich znajdziemy w podręczniku, można zademonstrować dodatkowe zdjęcia.
- Wymieniamy sytuacje, w których na sobie czynimy znak krzyża: podczas modlitwy, przed wyruszeniem w podróż, kiedy mijamy krzyż przydrożny lub kapliczkę, maczając rękę w kropielnicy, rodzice czyniący znak krzyża na czole dziecka, rozpoczynając krojenie nowego bochenka chleba kreślimy znak krzyża nożem.
- Zwracamy uwagę na odpowiednie zachowanie w obecności krzyża oraz troskę o krzyże w naszym otoczeniu.
- Staramy się wygospodarować czas na to, by poćwiczyć poprawny gest znaku krzyża z uczniami.
- Wycinanka w podręczniku wraz ze szlaczkami i wyjaśnienie uczniom:
 - ✓ krzyż i serce to znak miłości
 - ✓ krzyż i kwiat to znak czci i szacunku oddawanego krzyżowi

3. Zakończenie:

- Czytamy dzieciom pytania do zastanowienia z podręczniki.
- Piosenka: *W imię Ojca i Syna*

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego,

*tak można najprościej modlić się do Niego.
Do Boga co właśnie uśmiecha do nas się
I niebo przybliżyć swoim dzieciom chce.*

- Katecheta czyta modlitwę z podręcznika.

3. PAN BÓG MNIE KOCHA

Podstawa programowa

Uczeń:

A.2.1. wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską;

D.4.1. podaje z pamięci tekst modlitwy *Ojcze nasz*;

D.4.a. odmawia codziennie modlitwę *Ojcze nasz*.

Cel katechetyczny:

- uczeń zna modlitwę *Ojcze nasz* i zwraca się jej słowami do Boga jako Ojca.

Cele szczegółowe:

- uczeń potrafi powiedzieć, że jest dzieckiem Bożym;
- uczeń mówi z pamięci modlitwę *Ojcze nasz*;
- uczeń wyjaśnia, na czym polega miłość Boga do człowieka.

Postawy:

Uczeń chce zwracać się do Boga jako Ojca.

Metody pracy:

opowiadanie, pogadanka, wspólny, śpiew, wycinanka, rysunek.

Środki dydaktyczne:

podręcznik ucznia, Pismo Święte, nagranie z piosenką.

1. Wprowadzenie:

- Wspólna modlitwa.
- Powtórzenie wiadomości z poprzedniej lekcji.
- Opowiadanie:

Mama gotowała obiad. Piotruś i Ola cichutko układali zamek z klocków. Po chwili Ola zaproponowała, by obejrzeć zdjęcia z ostatnich wakacji. Poszli więc do mamy i poprosili, by mama dała im album ze zdjęciami. Mama chętnie się zgodziła, wytarła ręce i poszła do pokoju. Otworzyła dużą szafę, stanęła na palcach, by sięgnąć ostatniej półki i wyciągnęła dużą księgę, w której znajdowało się mnóstwo zdjęć. Piotruś i Ola westchnęli z zachwytu na jej widok i na samo wspomnienie minionych wakacji.

- Ale te wakacje były piękne! Tyle czasu mogliśmy spędzić razem. Rodzice nie musieli iść do pracy, ja nie musiałam iść do przedszkola, a ty do szkoły – wspominała Ola.

- To prawda – odpowiedział Piotruś. Zobaczyliśmy tyle nowych ciekawych miejsc.

- Pamiętasz, jak wchodziliśmy na taką wielką górę? – Zapytała Ola Piotrusia.

- Nooo! A ty płakałaś, że nie dasz już rady – ha ha – Piotruś zaczął się śmiać.

- Przestań! Ty też już nie miałaś siły. Nawet mama była zmęczona – odpowiedziała ze smutkiem i delikatną złością Ola.

- No dobra, bo znowu się rozpłaczesz. Pokaż kolejne zdjęcie. Oooo, a to moje ulubione – powiedział Piotruś wskazując na zdjęcie przedstawiające tatę z piłką. – To zdjęcie przypomina mi, że codziennie mogłem grać z tatą w piłkę – odparł Piotruś.

- A mnie podobało się muzeum zabawek. Było tam tak dużo pięknych lalek.

Piotruś się uśmiechnął i pokiwał głową.

- A może zagramy w piłkę? – zaproponował.

- Ale przecież pada deszcz.

- Nie szkodzi, możemy zagrać tutaj – odpowiedział Piotruś, biegnąc po piłkę do swojego pokoju.

- Trzymaj! - Rzucił piłkę w stronę Oli.

Piłka jednak nie znalazła się w rękach Oli, ale na stole, na którym stał ulubiony wazon mamy. Wazon spadł na podłogę i rozbił się na małe kawałki. Mama wbiegła do pokoju, by sprawdzić co się stało. Zrobiło się jej bardzo przykro. W tym samym czasie wszedł do domu tata, który właśnie wrócił z pracy.

- Co to za hałasy? – zapytał zdziwiony.

- Tato, tato Piotruś zbił ulubiony wazon mamy! Wypadły z niego kwiaty, które wczoraj dałaś mamie. – zawołała głośno Ola.

Piotruś się rozpłakał się, podszedł do mamy i przytulił się do niej.

- Mamo, przepraszam! Naprawdę nie chciałem.

- Synku, wiem, że nie zrobiłeś tego specjalnie. Ale jest mi bardzo smutno, bo ten wazon był wyjątkową pamiątką.

- Mamusiu, kupię ci nowy. Wiem, że ten nowy wazon już nie będzie pamiątką, ale chcę naprawić to, co zrobiłem. – powiedział Piotruś ze szczerym żalem.

Tata podszedł do Piotrusia i go przytulił.

- Synku, jestem z ciebie dumny, że potrafisz się przyznać do swoich błędów i chcesz naprawić szkodę. To bardzo ważne. Ale chcę też, żebyś pamiętał, że ja i mama kochamy ciebie i Olę bardzo mocno. Nie tylko wtedy, gdy jesteście grzeczni, ale też wtedy, gdy zdarzy wam się nabroić. Choć czasem jest nam przykro, tak jak teraz, to nie znaczy, że kochamy was mniej. Jesteście naszymi dziećmi i to jest dla nas najważniejsze.

- Można zasugerować dzieciom, by spojrzały na obrazek w podręczniku.
- Pytania do tekstu:
 - *Jakie imiona mają bohaterowie opowiadania?*

- *O co dzieci poprosiły mamę?*
- *Jakie zdjęcie było ulubionym zdjęciem Piotrusia i dlaczego?*
- *Co najbardziej podobało się Oli podczas wakacji?*
- *Co się stało, gdy Piotruś rzucił do Oli piłkę?*
- *Jak zareagowała mama?*
- *Co zrobił i co powiedział Piotrusiowi tata?*

2. Rozwinięcie:

- Tekst z Pisma Świętego: Łk 11, 1-4
 „Gdy Jezus przebywał w jakimś miejscu na modlitwie i skończył ją, rzekł jeden z uczniów do Niego: Panie, naucz nas się modlić, jak i Jan nauczył swoich uczniów. On rzekł do nich: Kiedy się modlicie, mówcie: Ojcze, niech się święci Twoje imię; niech przyjdzie Twoje królestwo! Naszego chleba powszedniego dawaj nam na każdy dzień i przebacz nam nasze grzechy, bo i my przebaczymy każdemu, kto nam zawinął; i nie dopuść, byśmy ulegli pokusie”.
- Pytania do tekstu biblijnego:
 - *O co poprosili Jezusa Jego uczniowie?*
 - *Jakiej modlitwy Pan Jezus nauczył swoich uczniów?*
 - *Jak mamy zwracać się do Pana Boga?*
 - *Skoro Pan Bóg jest naszym Ojcem, to kim my jesteśmy dla Niego?*
- Zadanie w podręczniku:
 Uczniowie wycinają obrazki i pod kontrolą katechety wklejają w odpowiednie miejsca. Uczniowie ozdabiają ramkę.

3. Zakończenie:

- Wspólne zastanowienie się, jak możemy dziękować Panu Bogu za Jego miłość. Wspólne odmówienie modlitwy *Ojcze nasz* (jeśli dzieci znają).
 Piosenka:

Ref.: Dzieckiem Bożym jestem ja, la, la...

*1. Ojciec Bóg kocha nas, miłość swą zsyła nam,
 Któż jak On wielkim jest, któż jak On miłość ma.
 Święty Bóg Ojciec nasz, co dzień ma hojną dłoń,
 Kocha nas dzieci swe mimo grzechów oraz wad.*

*2. Słońce mam w sercu swym, bowiem Pan kocha mnie,
 Cieszę się, śpiewam wciąż, bowiem Pan kocha mnie,
 Któż mi dał tyle łask, przyjaźń swą, szczęścia moc,*

Któż jak Bóg, któż jak Pan, tak pokochał pięknie mnie.

Propozycja dla katechety:

Piosenka Arki Noego *Tato*, rysunek pt. „Jak mogę podziękować Panu Bogu za Jego miłość?”

4. KOCHAJĄCY OJCIEC PODAROWAŁ NAM PIĘKNY ŚWIAT

Podstawa programowa

Uczeń:

- A.1.1. wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Boga;
- A.2.2. wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie;
- A.2.c. okazuje szacunek wobec stworzenia Bożego;
- F.1.10. wymienia różne dary otrzymane od Boga.

Cel katechetyczny:

- uczeń znając prawdę o Bogu-Stworzycielu Świata i człowieka jest wdzięczny za dzieło stworzenia.

Cele szczegółowe:

- uczeń potrafi powiedzieć w ile dni – wg Księgi Rodzaju – Bóg stwarzał świat;
- uczeń potrafi wyjaśnić, co to znaczy, że Bóg jest Stworzycielem;
- uczeń potrafi odróżnić rzeczy stworzone przez Boga od rzeczy zrobionych przez człowieka.

Postawy:

- uczeń jest wdzięczny za stworzony świat i dziękuje Bogu za piękno świata;
- uczeń dziękuje Bogu za życie i za swoich bliskich.

Metody pracy:

kolorowanie, wycinanka, praca wspólna – plakat, pogadanka, piosenka z pokazywaniem.

Środki dydaktyczne:

duży arkusz papieru, kolorowanki z poszczególnymi elementami przyrody (jedna dla każdego ucznia), klej, podręcznik ucznia, Pismo Święte, nagranie z piosenką.

1. Wprowadzenie:

- Wspólna modlitwa.
- Powtórzenie wiadomości z poprzedniej lekcji.
- Pogadanka na temat obrazka z podręcznika – uczniowie opowiadają, co widzą na obrazku, próba odpowiedzenia na pytanie, skąd się to wszystko wzięło.

2. Rozwinięcie:

- Tekst z Pisma Świętego: Rdz 1, 1 – 2, 4

Ze względu na obszerność tekstu, warto opowiedzieć historię stworzenia własnymi słowami. Można wcześniej przygotować obrazki przedstawiające poszczególne dni stworzenia.

„Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem: ciemność była nad powierzchnią bezmiarów wód, a Duch Boży unosił się nad wodami. Wtedy Bóg rzekł: «Niechaj się stanie światłość!» I stała się światłość. Bóg widząc, że światłość jest dobra, oddzielił ją od ciemności. I nazwał Bóg światłość dniem, a ciemność nazwał nocą. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień pierwszy.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstanie sklepienie w środku wód i niechaj ono oddzieli jedne wody od drugich!» Uczyniwszy to sklepienie, Bóg oddzielił wody pod sklepieniem od wód ponad sklepieniem; a gdy tak się stało, Bóg nazwał to sklepienie niebem. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień drugi.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj zbiorą się wody spod nieba w jedno miejsce i niech się ukazuje powierzchnia sucha!» A gdy tak się stało, Bóg nazwał tę suchą powierzchnię ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. Bóg widząc, że były dobre, rzekł: «Niechaj ziemia wyda rośliny zielone: trawy dające nasiona, drzewa owocowe rodzące na ziemi według swego gatunku owoce, w których są nasiona». I stało się tak. Ziemia wydała rośliny zielone: trawę dającą nasienie według swego gatunku i drzewa rodzące owoce, w których było nasienie według ich gatunków. A Bóg widział, że były dobre. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień trzeci.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstaną ciała niebieskie, świecące na sklepieniu nieba, aby oddzielały dzień od nocy, aby wyznaczały pory roku, dni i lata; aby były ciałami jaśniejącymi na sklepieniu nieba i aby świeciły nad ziemią». I stało się tak. Bóg uczynił dwa duże ciała jaśniejące: większe, aby rządziło dniem, i mniejsze, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy. I umieścił je Bóg na sklepieniu nieba, aby świeciły nad ziemią; aby rządziły dniem i nocą i oddzielały światłość od ciemności. A widział Bóg, że były dobre. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień czwarty.

Potem Bóg rzekł: «Niechaj się zaroją wody od roju istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad ziemią, pod sklepieniem nieba!» Tak stworzył Bóg wielkie potwory morskie i wszelkiego rodzaju pływające istoty żywe, którymi zaroily się wody, oraz wszelkie ptactwo skrzydlate różnego rodzaju. Bóg widząc, że były dobre, Pobłogosławił je tymi słowami: «Bądźcie płodne i mnożcie się, abyście zapełniały wody morskie, a ptactwo niechaj się rozmnaża na ziemi». I tak upłynął wieczór i poranek – dzień piąty.

Potem Bóg rzekł: «Niechaj ziemia wyda istoty żywe różnego rodzaju: bydło, zwierzęta pełzające i dzikie zwierzęta według ich rodzajów!» I stało się tak. Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, bydła i wszelkich zwierząt pełzających po ziemi. I widział Bóg, że były dobre. A wreszcie rzekł Bóg: «Uczyńmy człowieka na

Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi». I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa w powietrzu, i dla wszystkiego, co się porusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona». I stało się tak. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień szósty.

W ten sposób zostały ukończone niebo i ziemia oraz wszystkie jej zastępy [stworzeń]. A gdy Bóg ukończył w dniu szóstym swe dzieło, nad którym pracował, odpoczął dnia siódmego po całym swym trudzie, jaki podjął. Wtedy Bóg pobłogosławił ów siódmy dzień i uczynił go świętym; w tym bowiem dniu odpoczął po całej swej pracy, którą wykonał, stwarzając. Oto są dzieje początków po stworzeniu nieba i ziemi.”

- Pytania do tekstu:
 - *Ile dni Pan Bóg stwarzał świat?*
 - *Co Pan Bóg stworzył?*
- Zabawa – zgadywanka.
Katecheta wymienia różne rzeczy – te, które zrobił człowiek i te, które stworzył Pan Bóg. Dzieci raz klaszczą po każdej nazwie tego, co stworzył Bóg. Np. drzewo – dzieci zaklaszczą. Samochód – dzieci są cicho.
- Wspólny plakat.
Katecheta rozdaje dzieciom do pokolorowania i wycięcia poszczególne elementy przyrody – drzewa, kwiaty, zwierzęta, ludzi – każde dziecko otrzymuje jedną kolorowankę. (Obrazki można pobrać z darmowych stron z kolorowanymi, np. <https://www.e-kolorowanki.eu/>).
Dzieci przyklejają je na duży arkusz papieru, następnie wspólnie dorysowują chmurki, niebo, trawę, wodę. Może to wcześniej zrobić katecheta.

3. Zakończenie.

- Piosenka z pokazywaniem:

1. Kto stworzył
fruwające ptaszki (3x)?
Kto stworzył fruwające ptaszki?
Nasz Ojciec – Bóg!

2. Kto stworzył mrugające gwiazdki...
3. Kto stworzył falujące morze...
4. Kto stworzył ciebie i mnie...

- Refleksja – za co i za kogo chcę dzisiaj podziękować Panu Bogu?

Propozycja dla katechety:

Prawdopodobnie nie wystarczy czasu na wykonanie zadań z podręcznika, można zaproponować któreś z nich do wykonania w domu.

5. TROSCZĘ SIĘ O ŚWIAT JAKO DAR PANA BOGA

Podstawa programowa

Uczeń:

A.1.1. wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Boga;

A.1.a. interesuje się i zachwyca odkrywaną rzeczywistością;

A.2.2. wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie;

A.2.b. wyraża wdzięczność za Boże dary.

Cel katechetyczny:

- uczeń rozpoznając ślady Boga w świecie, pragnie dbać o świat powierzony człowiekowi przez Boga.

Cele szczegółowe:

- uczeń wie, że świat jest darem Boga;

- uczeń potrafi wskazać ślady działania Boga w świecie;

- uczeń zna zasady ochrony świata przyrody.

Postawy:

- uczeń wyraża wdzięczność za podarowany mu przez Boga świat;

- uczeń pragnie odkrywać piękno świata;

- uczeń chce dbać o powierzony dar – świat przyrody ożywionej i nieożywionej.

Metody pracy:

rozmowa kierowana, prezentacja, piosenka.

Środki dydaktyczne:

ładne pudełko (wielkość A-4) przypominające prezent, a w nim zdjęcia: drzewa, kwiatu, trawy, ziemi (gleby), wody (morza), motyla, pszczoły, ryby, sójki, żaby, chmur; dodatkowo przedmioty: muszla, kamień (minerał), szyszka, ładne pióro ptaka, węgiel, suszona mięta.

1. Wprowadzenie:

- *Na poprzedniej katechezie poznaliśmy Pana Boga jako Stworzyciela Świata. Od Niego wszystko pochodzi. On mądrze urządził nasz świat. Spróbujmy dziś w modlitwie podziękować za konkretne stworzenia Panu Bogu. Za te, które najbardziej lubisz lub za te, które są dla ciebie tajemnicą, zagadką. Pomyśl chwilę, co to może być.*

- Modlitwa (tekst psalmu z podręcznika s. 14):
„Jak liczne są Twoje dzieła Panie, Ty wszystko mądrze uczyniłeś, ziemia jest pełna Twoich stworzeń”
- Katecheta mówi dalej, *...za które chcemy Ci dziś bardzo podziękować: Dziękuję Ci Panie Boże za....* Katecheta jako pierwszy dziękuje Panu Bogu za wybrane stworzenie. Następnie chętni uczniowie mogą teraz wypowiedzieć to za co chcą podziękować np.: rzeka, kot, drzewo.

2. Rozwinięcie

- Prezentacja pudełka – prezentu : Katecheta pokazuje pudełko – prezent, które dziś przyniósł. Kładzie na wcześniej przygotowanej i ustawionej w widocznym miejscu dla każdego ucznia ławce. Wspólnie z uczniami zastanawia się: Co to jest? W rozmowie z uczniami wskazuje na wartość prezentu, jego przeznaczenie i intencje tego, kto go daje.
- Pytania pomocnicze do wykorzystania w dialogu:
Kiedy otrzymujemy prezenty?
 - *Kto i dlaczego daje nam prezenty?*
 - *Co czuję, gdy dostaję (trafiony) prezent? – radość, wdzięczność*
 - *Co robimy z prezentem po otwarciu i wyjęciu z pudełka? – dbamy o prezent, nie niszczymy, żeby służył nam jak najdłużej.*
- Prezentacja darów
Następnie katecheta otwiera powoli pudełko i wyjmuje w dowolnej kolejności znajdujące się w nim przedmioty i zdjęcia. Wskazany przez katechetę uczeń nazywa widziany przedmiot. Katecheta może przybliżyć rolę danego stworzenia w świecie:
- Np.: Katecheta pokazuje miętę
Uczeń nazywa – *To jest mięta.*
Katecheta przybliża – *mięta leczy.*
Powietrze – dzięki niemu oddycha człowiek i zwierzęta.
Drzewo – daje światu potrzebne czyste powietrze, cień.
Woda – bez niej nie moglibyśmy żyć itd.
Może same dzieci będą chciały coś dopowiedzieć.
- Po prezentacji Katecheta zadaje pytanie:
 - *Od kogo otrzymaliśmy takie prezenty?*
 - *Jaki jest Bóg, jeśli mi je daje?*
 - *Dlaczego Bóg dał ludziom takie prezenty?*
 - *Czego Bóg oczekuje od człowieka?*

Bóg stwarzając świat robił to z myślą o człowieku. Zaprosił człowieka do tego pięknego ogrodu i chciał aby człowiek się nim opiekował.

- Praca z podręcznikiem
*Otwórzcie wasze podręczniki, bo chcę wam przedstawić kogoś, kto pięknie traktował wszystkie stworzenia.
To święty Franciszek. W brązowym habicie i sandałach - biedaczyna z Asyżu. Święty Franciszek bardzo kochał Pana Boga i świat przez niego stworzony. Ptaka, lisa, muchę trawę, słońce traktował ten Święty jak swoich braci i siostry. Do każdego ze stworzeń Święty zwracał się bracie lub siostrze: Bracie księżycu, siostrze wodo, bracie języku. Byli dla niego jak rodzina, bo wspólnym Ojcem jest Bóg.*
- Ćwiczenie:
Na obrazku w podręczniku znajdźcie teraz lisa. Jak do niego zwróciłby się Franciszek? A teraz poszukajmy ryb. Jak zwróciłby się do nich Franciszek? Czy rozpoznajecie wśród ptaków sójkę? Jak do niej mówił św. Franciszek? Itd.
- *Święty Franciszek pokazuje nam, że o każde stworzenie mamy dbać i troszczyć z wielką miłością gdyż jest naszym bratem, siostrą.
Jak mogę dbać o powierzony mi świat?*
- Wykonanie ćwiczeń w podręczniku.
Katecheta razem z dziećmi szuka odpowiedzi na pytanie: jak możemy dbać o powierzony nam przez Pana Boga świat?
 - ✓ Segreguj śmieci. Segregowanie śmieci to jedno z najprostszych działań, które można podjąć, by przyczynić się do ochrony środowiska. ...
 - ✓ Szanuj naturę ...
 - ✓ Oszczędzaj wodę ...
 - ✓ Jedz więcej roślin. ...
 - ✓ Kupuj towary wielokrotnego użytku. ...
 - ✓ Oszczędzaj energię ...
 - ✓ Zrezygnuj z plastikowych toreb. ...
 - ✓ Kupuj odpowiedzialnie – to co potrzebne
- Ćwiczenie 3 to propozycja zadania domowego.

3. Zakończenie:

- *Bóg daje nam w prezencie cały świat. Dzisiaj już wiemy jak należy o niego dbać i go pielęgnować. Będąc odpowiedzialnym za powierzony świat pokazujemy Bogu naszą miłość i wdzięczność za otrzymany dar.*

- Modlitwa z podręcznika dziecka, którą uczniowie powtarzają.
- Piosenka : *Stworzenie* Dzieci z Brodą

Propozycja dla katechety

Do wykorzystania w trakcie katechezy

- ✓ Film o św. Franciszku: *Święty Franciszek*
<https://www.youtube.com/watch?v=rDWjqBONJic>
(czas trwania: 5 min)

- ✓ Święty Franciszek i ptaki
<https://www.youtube.com/watch?v=ljfZPBFFmLA>
(czas trwania: 3 min)

- ✓ Propozycje piosenek: Małe Aniołki, *Dzieło Boga*:
<https://www.youtube.com/watch?v=RriTGVqWBho>

- ✓ Ekologiczna gra w Bingo
<https://laudatosi.caritas.pl/aktualnosci/gra-bingo/>

- ✓ Przeprowadzenie akcji ekologicznej – inspiracje znajdziesz tutaj:
<https://laudatosi.caritas.pl/dzialania-lokalne/>

6. DZIĘKUJĘ PANU BOGU ZA CHLEB

Podstawa programowa

Uczeń:

- A.1.a. interesuje się i zachwyca odkrywaną rzeczywistością;
- A.2.2. wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie;
- A.2.b. wyraża wdzięczność za Boże dary.

Cel katechetyczny:

- uczeń rozumiejąc, że chleb jest owocem ludzkiej pracy i Bożego błogosławieństwa, wyraża wdzięczności Bogu i ludziom za dar codziennego chleba.

Cele szczegółowe:

- uczeń wie, komu jesteśmy wdzięczni za chleb powszedni;
- uczeń rozumie, że Bóg wspomaga człowieka w pracy;
- uczeń zna etapy powstawania chleba.

Postawy:

- uczeń jest wdzięczny za chleb powszedni;
- uczeń chce pomagać ludziom głodnym.

Metody pracy:

rozmowa kierowana, plakat, opowiadanie, piosenka.

Środki dydaktyczne:

chleb, gazetki reklamowe z artykułami spożywczymi, brystol A3 z narysowaną półką sklepową, biały brystol A3 narysowanym wykrzyknikiem, małe karteczki A6.

1. Wprowadzenie:

- Wspólna modlitwa. Powtórzenie wiadomości z poprzedniej lekcji.
- Katecheta rozdaje uczniom gazetki reklamowe artykułów spożywczych (w gazetce musi być oferta z pieczywem!!!), uczniowie wybierają i wycinają jeden produkt, który najbardziej lubią i jeden produkt, bez którego ich zdaniem ciężko byłoby żyć. Jeśli uczeń nie znajdzie takiego, może na karteczce narysować taki produkt. Na kartce A-3 katecheta rysuje półkę sklepową, następnie uczniowie przyklejają na nią wybrane ulubione produkty.

Na drugim arkuszu z narysowanym wykrzyknikiem naklejone zostają produkty, bez których trudno byłoby człowiekowi żyć.

- Patrząc na półkę sklepową odpowiadamy na pytanie: skąd te produkty biorą się w sklepie? Analiza drogi od sklepu, poprzez transport i kierowcę, halę produkcyjną i pracowników, pole i rolnika. Katecheta wskazuje na pracę i wysiłek wielu ludzi.
- Katecheta akcentuje fakt, troski Pana Boga o człowieka.
 - *Kiedy warzywa, owoce będą dobrze rosnać?*
 - *Co jest potrzebne do wzrostu roślin?*

Bóg daje pory roku, słońce, deszcz aby owoce, warzywa mogły rosnać. Bóg bardzo mądrze stworzył świat. Jego wspaniały plan działania przyrody to wyraz troski o człowieka.

- Patrząc na arkusz z wykrzyknikiem i produkty, które tam się znalazły, katecheta zadaje uczniom pytania:
 - *Który z tych produktów znajdują codziennie na stole? W śniadaniówce?*
 - *Dlaczego to nie jest tort czekoladowy?*

2. Rozwinięcie

- *Mam do was pytanie:*
 - *Kto z was dzisiaj jadł na śniadanie chleb, bułkę?* (tutaj prowadzący pokazuje przyniesiony chleb, bułkę).
 - *Czy wiecie jak powstaje chleb?*
- Wykonanie ćwiczenia 1 z podręcznika:

Udało się ułożyć kolejność rysunków. Popatrzcie teraz, jaka długa jest droga zanim powstanie chleb, który każdego dnia możemy jeść. Najpierw trzeba na przygotowane pole zasiać ziarno. Potem ziarno musi wykiełkować, roślina musi rosnać i dojrzewać. To trwa najdłużej. Gdy już dojrzeje, to zboże trzeba skosić. Ziarno jest przewożone do młyna, gdzie zamienia się w mąkę. A mąka trafia do piekarni. Tam z mąki powstaje chleb. Codziennie chleb pojawia się na naszym stole. Jedząc chleb pamiętajmy o wysiłku i pracy człowieka. Nie wyrzucamy chleba, raczej starajmy się kupować go tyle, ile potrzebujemy. Kiedy zostaje nam chleb możemy go ususzyć i oddać np. do karmienia kur. Szanujmy chleb, bo są na świecie ludzie, którym chleba brakuje.
- *Po zakończonych żniwach, po zebraniu plonów, które wyrosły, dojrzały (owoce, warzywa), nadchodzi czas, by podziękować za nie Panu Bogu. Dziękować, czyli okazywać wdzięczność za to, co otrzymaliśmy. Uroczyste dziękczynienie za plony nazywamy dożynkami.*

W tym miejscu katecheta przedstawia tradycje lokalne związane z dożynkami, w tym tradycję wyplatania korony żniwnej.

- **Opowiadanie**

Posłuchajcie opowiadania o pewnym gospodarzu:

Był sobie raz bogaty gospodarz - rolnik. Pewnego pięknego jesiennego dnia jego żona powiedziała do niego:

- Mieliśmy bardzo dobre plony w tym roku, kuchnia i piwnica, stodoła i spizarnia są pełne. Czas na podziękowanie Panu Bogu za to, co otrzymaliśmy!

- Nie! - odpowiedział gospodarz - Sam ciężko pracowałem aby zebrać taki dorodny plon. Czy nie wstawałem każdego ranka wraz z paniem koguta? Jak mam dziękować za coś, co sam ciężką pracą zdobyłem? Pojdę do gospody i tam będę świętował.

I tak wyszedł ów gospodarz z domu. Nie uszedł daleko, kiedy spotkał na skraju drogi siedzącego w ciepłym jesiennym słońcu mężczyznę z żoną i dwójką dzieci. Ta czwórka nie miała przy sobie nic oprócz owiniętego w biało-czerwony kraciasty materiał tobołka. Ojciec właśnie go rozwiązywał i wyjmował mały chleb i dwie garście winogron. Gospodarz zatrzymał się. - Usiądź z nami, jeśli jesteś głodny. - powiedział mężczyzna. - To jest tylko zwykły, prosty posiłek, ale chleb jest świeży, a winogrona słodkie. Dobry sąsiad dał nam to na drogę. Nasz dom przed paroma dniami spłonął. Straciliśmy wszystko, co mieliśmy.

- Dziękuję, nie jestem głodny. - Odpowiedział gospodarz. - Chleba i winogron wystarczy ledwo dla was. Zastanawia mnie, dlaczego mimo takiego nieszczęścia siedzicie tutaj w promieniach słońca i nie narzekacie na swój los?

- Dlaczego mamy płakać i narzekać? - Odpowiedział mężczyzna. - Moja żona, nasze dzieci i ja wyszliśmy cało z pożaru. Za to dziękujemy dobremu Bogu i także za te dary, które otrzymaliśmy i za słońce, które nas ogrzewa. - Ojciec podzielił chleb i winogrona, wszyscy zjadali je z apetytem. Zamyślony Gospodarz stał jeszcze chwilę, przyglądając się szczęśliwej rodzinie. Nagle poczuł wstyd.

- Chodźcie do mojego domu! - powiedział - To będzie o wiele lepsze, niż ucztą w gospodzie. Rodzina przyjęła zaproszenie i poszła za gospodarzem.

- Kochana żono, chodź do nas - zawołał gospodarz wchodząc do domu - Chcemy dzisiaj dziękować za wszystko, co otrzymaliśmy. Ci dobrzy ludzie pokazali mi, co to znaczy być wdzięczny i co to znaczy dzielić się.

Gospodarz wraz z żoną i zaproszonymi gośćmi pełni wdzięczności usiedli do wspólnego stołu.

- **Pytania do opowiadania:**

- *O kim jest opowiadanie?*
- *Jakie plony zebrał gospodarz?*
- *Co zaproponowała żona gospodarza?*
- *Dlaczego gospodarz nie chciał za nic dziękować?*
- *Czy dobre plony to tylko zasługa gospodarza?*

- *Co spotkało rodzinę, którą gospodarz poznał?*
- *Co zaproponował ojciec rodziny gospodarzowi?*
- *Za co i komu dziękowała rodzina, która wszystko straciła?*
- *Dlaczego gospodarz zaprosił rodzinę do swojego domu?*

W ten sposób chciał dziękować za to co ma i podzielić się z innymi tym co sam otrzymał.

Wszystko co mamy otrzymujemy z rąk dobrego Boga. On się o nas troszczy. Nie zapominajmy Mu za to podziękować. Możemy zrobić to słowami modlitwy przed i po jedzeniu.

Katecheta czyta i powtarza razem z dziećmi tekst modlitw.

- Nauka modlitwy przed i po posiłku
Wykonanie ćwiczenia 2 z podręcznika.
- Czytanie Pisma Świętego
Kiedy Pan Jezus chodził tu po ziemi często spotykał ludzi biednych i głodnych. Sam też odczuwał głód. W takich chwilach modlił się do Boga Ojca. Posłuchajmy tych słów:

| „Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj” (Mt 6,11).

- *O co Pan Jezus prosi?*
- *Co oznacza słowo „powszedni”?*
- *Co możemy zrobić, aby ludziom nie zabrakło chleba?*

3. Zakończenie

- *Pan Bóg o nas dba, dlatego daje nam codziennie pożywienie – chleb powszedni. Jezus uczy nas modlitwy, prosząc w niej Boga o codzienny chleb. Przypomina również, abyśmy umieli dzielić się chlebem, pożywieniem z innymi ludźmi.*
- Propozycja zadania domowego:
Ćwiczenie 3 w podręczniku.
- Modlitwa *Ojcze nasz*

7. ANIOŁ STRÓŻ MOIM OPIEKUNEM

Podstawa programowa

Uczeń:

A.3.2. wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej;

A.3.a. okazuje posłuszeństwo Bożemu słowu.

Cel katechetyczny:

- uczeń wiedząc, że Bóg posyła człowiekowi swoich aniołów, modli się do swojego Anioła Stróża.

Cele szczegółowe:

- Uczeń wyjaśnia, że Bóg jest zawsze blisko człowieka

- Uczeń uznaje za prawdę, że Bóg posyła swoich aniołów, aby strzegli naszej duszy i ciała

- Uczeń zna modlitwę do Anioła Stróża

Postawy:

- Uczeń wyraża potrzebę modlitwy do Anioła Stróża

- Uczeń modli się do *Anioła Stróża* różnych sytuacjach życiowych

Metody pracy:

opowiadanie, pogadanka, śpiew.

Środki dydaktyczne:

nagranie z piosenką, ilustracja lub figura Anioła Stróża.

1. Wprowadzenie:

- Modlitwa *Aniele Boży* lub piosenka *Bóg kocha mnie, takiego jakim jestem*
- Powtórzenie wiadomości z poprzedniej katechezy:
Wiemy już, że Bóg stworzył cały świat. (Dzieci mogą wymieniwać Boże stworzenia. Można przypomnieć piosenkę: *Kto stworzył?*).
- *Oprócz wody, ptaków, zwierząt, motyli... czyli stworzeń widzialnych Bóg stworzył też takie, których nie możemy zobaczyć. Nazywamy je Aniołami. Aniołowie są duchami, dlatego ich nie widzimy. Nie mają ciała, ale Bóg posyła ich, aby nas strzegli przed złem. Anioł Stróż jest przy nas cały czas i stara się, abyśmy zawsze dobrze postępowali. Nie możemy go zobaczyć ani usłyszeć, ale w sercu czujemy jego dobre podpowiedzi i wskazówki.*

2. Rozwinięcie

- Opowiadanie.

Anioł Stróż rozmawiał z drugim mówiąc:

- Jestem wykończony! Dziewczynka, którą dawniej się opiekowałem była bardzo dobra, ale ta, którą opiekuję się teraz, jest tak niespokojna, że stale trzyma mnie w niepewności.

W tym momencie Aleksja przerwała mamie:

- Poczekaj, poczekaj... jak to jest? Czy mój anioł jest tylko mój, czy jest to anioł używany i dawniej opiekował się inną dziewczynką?

Zaskoczona matka odpowiedziała: - Naprawdę nie wiem, córeczko. Kiedy pójdziemy do kościoła zapytaj księdza.

Przy pierwszej okazji Aleksja zapytała więc księdza Rafała:

- Proszę księdza, mój Anioł Stróż jest tylko mój, czy też wcześniej opiekował się inną dziewczynką?

Ks. Rafał odpowiedział bardzo zręcznie: - A jakbyś chciała, Aleksjo? Żeby był tylko twój?

Ona, nieco bojaźliwie, lecz szczerze odpowiedziała: - Ja wolałabym, żeby był tylko mój.

Wtedy ksiądz dodał: - A więc możesz być pewna, że tak właśnie jest: twój Anioł Stróż jest tylko twój.

Kiedy wyszła z kościoła, Aleksja, bardzo zadowolona, zaraz powiedziała o tym swojej manie jeszcze dodała zdecydowanym głosem:

- Wiesz, co? Nadam mojemu Aniołowi Stróżowi imię, ponieważ nie chcę go nazywać Stróżem, jak wszyscy.

- Taak? – zainteresowała się matka – i jakie mu nadasz imię?

- Hugo – odpowiedziała pewnie, bez chwili namysłu.

- Hugo? – zdziwiła się matka. – To nie jest bardzo popularne imię. Dlaczego właśnie Hugo?

- Ponieważ jest to doskonałe imię dla Anioła Stróża – odpowiedziała z przekonaniem.

- Tak? Dlaczego? – chciała wiedzieć matka.

Ona zaś tym samym pewnym tonem zamknęła sprawę mówiąc: - Bo to jest oczywiste!

Dla matki nie było to takie oczywiste, ale już więcej nie nalegała. Dla Aleksji musiało być jednak oczywiste, ponieważ na krótko przed śmiercią, kiedy jej siostra Marysia zapytała ją, dlaczego swego Anioła Stróża nazwała Hugo, powtórzyła zupełnie to samo.

Po jej śmierci rodzice szukali biografii Hugona, mając nadzieję znaleźć wytłumaczenie. Znaleźli je w starym egzemplarzu "Roku chrześcijańskiego". Pisano w nim o św. Hugonie jako o pasterzu, który całe życie walczył z szatanem. Są to dwie cechy charakterystyczne dla dobrego Anioła Stróża: strzeżenie duszy,

która została mu powierzona i walka przeciwko szatańskim pokusom. Wziąwszy to pod uwagę oczywiste jest, że imię Hugo jest odpowiednie dla Anioła Stróża (*Mały Gość Niedzielny* 10/1996 z własnymi zmianami w nazewnictwie)

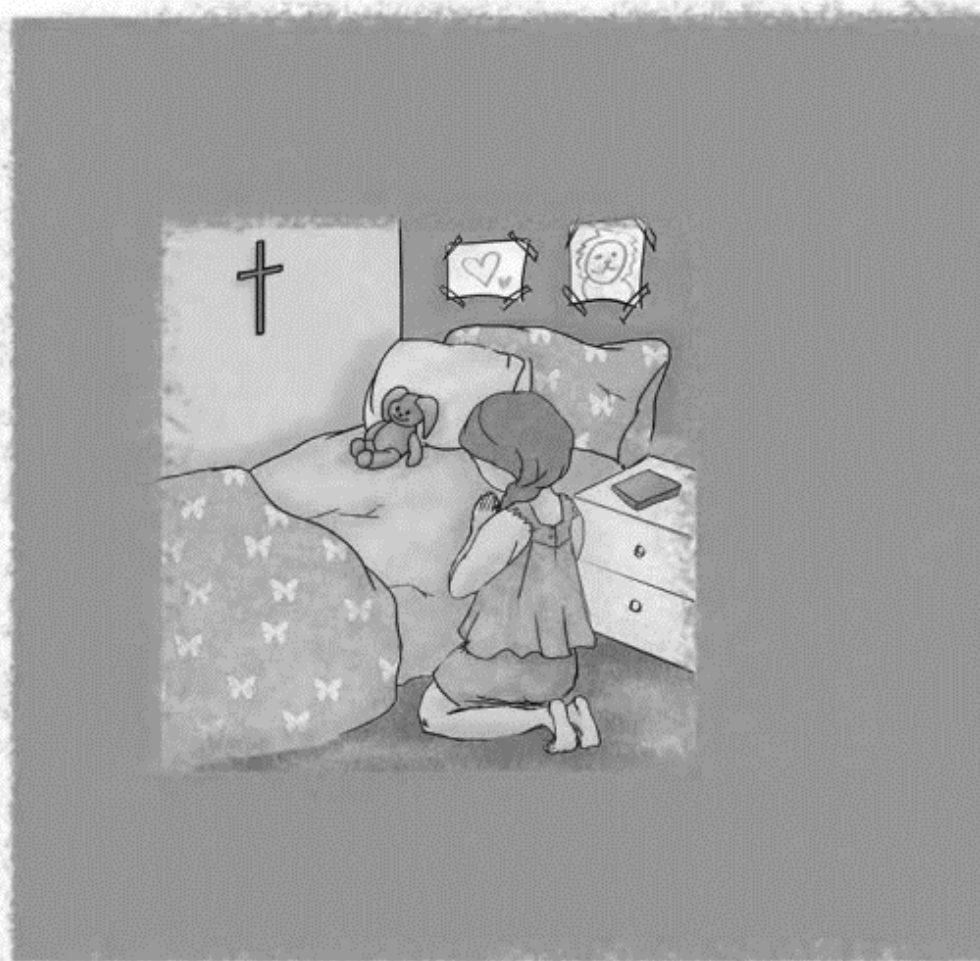
- Pytania do tekstu:
 - *O kim jest to opowiadanie?*
 - *Dlaczego Anioł Stróż Aleksji był wykończony?*
 - *Jakie imię nadała Aleksja swojemu aniołowi?*
 - *Dlaczego imię Hugo było odpowiednie dla Anioła Stróża Aleksji?*
- *Anioł Stróż to nasz bardzo specjalny opiekun, który towarzyszy nam nieustannie i czuwa nad nami. Każdego dnia jednak trzeba prosić go o opiekę nad nami, a czynimy to słowami modlitwy.*
- **MODLITWA ANIELE BOŻY – powtarzana z dziećmi.**
Kiedy i w jakich sytuacjach Anioł Stróż czuwa nad nami? – zajrzyjmy do podręcznika. Wspólnie rozmawiamy nt. ilustracji w podręczniku. Katecheta prowadzi rozmowę z dziećmi o tym kiedy, gdzie, w jaki sposób, w jakich sytuacjach Anioł Stróż nam pomaga.
- Zadania z podręcznika.
Czytamy polecenie. Dzieci łączą rysunki aniołów z ich cieniami – zadanie 1.
Następnie kolorują rysunek według wzoru – zadanie 2.
Dokończenie szlaczka według wzoru – można wykorzystać jako zadanie domowe.

3. Zakończenie

- Zadajemy dzieciom pytania z podręcznika. Przy tej okazji prezentujemy przyniesione ilustracje lub figury Anioła Stróża.
- Zachęcamy dzieci do częstego odmawiania modlitwy do Anioła Stróża.
- Modlitwa *Aniele Boży, Stróżu mój...* (tekst w podręczniku) – zadajemy uczniom do nauczenia na pamięć.

ROZMAWIAMY Z BOGIEM

II

8. KOCHAM MARYJĘ – MAMĘ PANA JEZUSA

Podstawa programowa

Uczeń:

A.4.2. wyjaśnia, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi;

A.4.b. przyjmuje Maryję za swoją Matkę i okazuje Jej szacunek.

Cel katechetyczny:

- uczeń znając postać Maryi potrafi i chce modlić się przez wstawiennictwo Matki Bożej i chce Ją naśladować.

Cele szczegółowe:

- uczeń wie, kim jest Maryja;

- uczeń potrafi odmówić modlitwę *Zdrowaś Maryjo*;

- uczeń wymienia cechy Maryi, które możemy naśladować.

Postawy:

- uczeń na wzór Maryi modli się w różnych sytuacjach życiowych;

- uczeń stara się naśladować Maryję.

Metody pracy:

opowiadanie, śpiew piosenki, pogadanka, zabawa w skojarzenia, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne:

obraz Matki Bożej, niebieski papier do wyklejania, płyta z nagraniem piosenki.

1. Wprowadzenie:

- Modlitwa *Aniele Boży*
- Powtórzenie wiadomości z poprzedniej katechezy:
 - *Jak nazywamy stworzenia Boga, których nie widzimy?*
 - *Kim są Aniołowie?*
 - *Kim jest Anioł Stróż?*
- Na początku prezentujemy dzieciom fragment nagrania Arki Noego *Ona powiedziała tak*. Pytamy, o kim mówi nam ta piosenka?
- Opowiadanie pt. **Święty Piotr i Madonna**

Od kilku dni Pan nie obchodził całego nieba. Pewnego razu, gdy się obudził, postanowił skontrolować, czy wszystko działa właściwie.

Ku swojemu wielkiemu zdziwieniu zauważył pośród grupy osób kogoś, kto za życia nigdy nic dobrego nie zrobił.. Był wielkim draniem i bezbożnikiem.

- Co zrobił człowiek tego pokroju, by dostać się do nieba? - Święty Piotr będzie musiał zdać Mi sprawę z tego! - powiedział Pan.

Kontrolując dalej niebo, zauważył wśród innych błogosławionych jakąś kobietę, która za życia narozrabiała niemało.

- Również ona tutaj? - zawołał zdumiony - Kto kontroluje wejście do grona błogosławionych? Święty Piotr będzie musiał wytłumaczyć się również z tek osoby". Obchodząc niebo natknął się Pan również na inne osoby, których nie spodziewał się spotkać w niebie. Krokiem zdecydowanym, z obliczem, które nie zapowiadało nic dobrego, Pan skierował się ku wejściu. Tam przy bramie z kluczami w ręku stał święty Piotr.

- Coś tu nie gra! - surowo powiedział Pan. - Widziałem tutaj w niebie również ludzi niegodnych tego miejsca. Jakim jesteś stróżem? Czy czasem nie zasypiasz w czasie służby

- O nie! Ja nie zasypiam! - odpowiedział urażony Piotr. - Stoję przy bramie, mając oczy szeroko otwarte! Ale nade mną jest małe okienko. Przez nie, od czasu do czasu Madonna spuszcza sznur i wciąga również tych, których ja oddaliłem. Dlatego nie warto, bym stał tu przy bramie. Składam rezygnację!

Oblicze Pana rozjaśnił wielki uśmiech.

- Już dobrze, dobrze - powiedział dobrotliwie, otaczając ramieniem świętego Piotra, jak za dawnych czasów na ziemi. - To, co robi Madonna, jest zawsze dobrze zrobione! Ty nadal pilnuj bramy i pozwólmy, by o okienku myślała Ona!

(Bruno Ferrero, Przepowiedzi i Opowiadania, Wyd. Salezjańskie, 2003, s.304-305)

- Pytania do tekstu:
 - *Kto występuje w opowiadaniu?*
 - *Czym zajmował się św. Piotr?*
 - *Kto dostawał się do nieba?*
 - *Co zauważył Pan Bóg i dlaczego był zdziwiony?*
 - *Dzięki komu ludzie, którzy nie zawsze byli dobrzy, dostali się do nieba?*
 - *Jak Pan Bóg ocenił to, co robiła Maryja?*
 - *Czyje zachowanie przypomina Wam postępowanie Maryi? (mama)*
- Katecheta na tablicy rysuje okienko. W środku wpisuje słowo MAMA . Pod okienkiem zapisujemy skojarzenia uczniów z wyrazem MAMA.

2. Rozwinięcie:

- *Mama to naprawdę bardzo ważna osoba. Mama dała nam życie, troszczy się o nas, kocha swoje dzieci chętnie im pomaga, pociesza, itp. Mamą Pana Jezusa była Maryja,*

która dała mu życie, wychowywała Go w Nazarecie i była z Nim nawet pod krzyżem. Pan Jezus chciał, by Jego Mama stała się Matką wszystkich ludzi – więc każdego z nas.

- Zadanie 2 w podręczniku – napisz zdanie.
Życie Maryi jest dla nas wzorem. Patrząc na Jej postępowanie powinniśmy Maryję naśladować i Jej dziękować. Naszym podziękowaniem Maryi jest modlitwa.
- Katecheta wprowadza modlitwę *Zdrowaś Maryjo*.
Każda modlitwa jest jak piękny kwiat złożony w ręce Matki Bożej – praca w podręczniku ucznia – zadanie 1 – wyklejanie płaszcza Maryi, przyklejenie różyczek i szlaczek z różyczkami.

3. Zakończenie:

- Jako powtórzenie zadajemy uczniom pytanie z podręcznika.
- Modlitwa *Zdrowaś Maryjo* (może być zaśpiewana).